

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 891

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 27 noiembrie 2015

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 575 din 29 septembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 452 din Codul de procedură civilă	2-3			
Decizia nr. 606 din 6 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. IV alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 170 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	3-5			
Decizia nr. 658 din 15 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	5-7			
Decizia nr. 660 din 15 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 8 alin. (1) și art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar	7-10			
Decizia nr. 670 din 20 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 și 78 din Legea educației naționale nr. 1/2011	10-13			
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		148.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru modificarea și completarea Regulamentului privind eliberarea, pentru profesiile de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România, a adeverinței de conformitate a studiilor cu prevederile Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale și/sau a adeverinței privind exercitarea efectivă și legală a profesiilor de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 175/2014	14-15
			ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII	
		1.079.	— Decizie pentru modificarea și completarea unor reglementări în scopul transmiterii de documente, date sau informații de către furnizorii de servicii poștale prin mijloace electronice, precum și pentru utilizarea acestor mijloace electronice în alte situații	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 575

din 29 septembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 452 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 452 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată, din oficiu, de Judecătoria Galați — Secția civilă în Dosarul nr. 18.235/233/2014 al acestei instanțe și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 175D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 14 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 18.235/233/2014, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 452 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de valoare redusă, formulată în temeiul art. 1.028 din Codul de procedură civilă.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 452 din Codul de procedură civilă, prin care este stabilit termenul de dovedire a cheltuielilor de judecată, sunt neconstituționale în măsura în care se aplică și în cazul în care cererea de restituire a cheltuielilor de judecată este formulată pe cale separată, fără ca o astfel de cerere să beneficieze de termenul general de prescripție prevăzut de Codul civil pentru toate creanțele.

6. Instanța apreciază că prin art. 452 din Codul de procedură civilă, care instituie un termen de decădere, se înlătură cererile de restituire a cheltuielilor de judecată, dacă plata și dovada onorariului s-au făcut după momentul procesual al închiderii dezbaterilor. Instanța arată că elementul aleatoriu „închiderea dezbaterilor” ce ține de durata procesului duce la inegalitatea de tratament între două persoane îndreptățite care introduc cereri separate de restituire a cheltuielilor de judecată. Astfel, părțile au posibilitatea ca, de comun acord cu avocatul ales pentru a le reprezenta, să stabilească modalitățile și termenele de plată a onorariului, în temeiul libertății de a contracta. Or, dacă părțile convin ca onorariul să fie plătit în rate, există posibilitatea ca în unele cauze plata onorariului să fie făcută în

integralitate la data încheierii dezbaterilor, situație în care partea care pretinde cheltuieli de judecată poate face dovada existenței și întinderii acestora, iar în alte cauze stabilirea ratelor poate să depășească acest moment, având în vedere și faptul că nu se poate stabili cu precizie durata unui proces, iar momentul prevăzut de art. 452 poate fi doar estimat, situație în care dovada existenței și întinderii cheltuielilor de judecată nu poate fi făcută.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 452 — *Dovada cheltuielilor de judecată* din Codul de procedură civilă. Curtea observă că, după sesizarea sa, Codul de procedură civilă a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, textele de lege criticate păstrându-și conținutul și numerotarea. Dispozițiile legale criticate au următorul cuprins: „*Partea care pretinde cheltuieli de judecată trebuie să facă, în condițiile legii, dovada existenței și întinderii lor, cel mai târziu la data închiderii dezbaterilor asupra fondului cauzei*”.

11. În susținerea excepției de neconstituționalitate se invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 45 privind libertatea economică și art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) referitor la economie.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispoziția legală criticată precizează momentul până la care partea care pretinde cheltuieli de judecată poate să administreze probele referitoare la acestea, respectiv până la închiderea dezbaterilor asupra fondului cauzei.

13. În cauza de față, Curtea observă că procesul care a generat efectuarea cheltuielilor de judecată a fost soluționat prin Sentința civilă nr. 7.361 din 3 iulie 2012, irevocabilă, dată la care erau aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă din 1865 care prevedea la art. 274 alin. 1 că *partea care cade în pretenții va fi obligată, la cerere, să plătească cheltuielile de judecată*, fără a preciza momentul-limită până la care partea îndreptățită putea să administreze probele referitoare la cheltuielile de judecată pretinse în proces, termen care, se subînțelege, era termenul general de prescripție de 3 ani. Noua reglementare, adoptată ulterior soluționării procesului care a

generat cheltuieli de judecată, stabilește un termen pentru administrarea probelor referitoare la cheltuielile de judecată, respectiv până la închiderea dezbaterilor asupra fondului cauzei. Cum însă procesul care a generat cheltuielile de judecată s-a finalizat anterior intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă, dispozițiile art. 452 din Codul de procedură civilă nu sunt aplicabile cauzei. În aceste condiții revine instanțelor

judecătorești competența să stabilească modalitatea corectă de aplicare în timp a normelor procesuale referitoare la recuperarea cheltuielilor de judecată.

14. Având în vedere cele de mai sus, Curtea reține că în cauză se ridică probleme de aplicare a legilor, și nu veritabile critici de neconstituționalitate, astfel încât excepția urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

15. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 452 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată, din oficiu, de Judecătoria Galați — Secția civilă în Dosarul nr. 18.235/233/2014 al acestei instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Galați — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 septembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 606 din 6 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. IV alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 170 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona Maya-Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor „art. IV alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2013 privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, precum și a celor ale art. I pct. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice”, excepție ridicată de Dranca Iacoban Georgi în Dosarul nr. 5.507/86/2013 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă.

Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 573D/2015.

2. La apelul nominal, răspunde, personal, autorul excepției de neconstituționalitate. Lipsește partea Casa Județeană de Pensii Suceava, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, fiind nemulțumit de aplicarea coeficientului de corecție prevăzut de art. 170 alin. (2) din Legea nr. 263/2011, apreciind că acesta se aplică retroactiv cu 1 ianuarie 2013.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, învederează faptul că din motivele de neconstituționalitate invocate de autorul excepției, acestea privesc, de fapt, modalitatea de interpretare și aplicare a reglementării legale criticate, ceea ce excedează atribuțiile Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 10 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 5.507/86/2013, **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a prevederilor „art. IV alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2013 privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului și a celor ale art. I pct. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice”. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Dranca Iacoban Georgi cu ocazia judecării apelului declarat de contestator împotriva Sentinței civile nr. 1.905 din 11 noiembrie 2014, pronunțată de Tribunalul Suceava într-o cauză având ca obiect o contestație împotriva deciziei de pensionare (privind acordarea pensiei pentru limită de vârstă).

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că prin aplicarea prevederilor art. IV alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2013, prin care s-a stabilit un indice de corecție de 1,17 în situația persoanelor ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2013—22 ianuarie 2013 inclusiv, precum și a celor ale art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013, care modifică art. 170 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, se încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât acestea se aplică retroactiv la calculul indicelui de corecție începând cu data de 1 ianuarie 2013.

7. **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 698 din 27 noiembrie 2014.

8. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale. În acest sens invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 698 din 27 noiembrie 2014 și Decizia nr. 463 din 17 septembrie 2014.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/199, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut prin dispozitivul încheierii de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie prevederile art. IV alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2013 privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 23 decembrie 2013, precum și cele ale art. I pct. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, ordonanță de urgență publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2013.

13. Din examinarea actelor normative invocate, Curtea observă că prin art. IV pct. 2 din capitolul I al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2013 a fost introdus, după art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013, un nou articol, și anume art. IV, în prezenta cauză fiind criticate prevederile alin. (1) lit. c) ale art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013, care prevăd că, *„Pentru persoanele ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2011—22 ianuarie 2013 inclusiv, indicele de corecție care se aplică punctajelor medii anuale determinate conform prevederilor art. 95 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, este: [...]”*

c) 1,17 în situația persoanelor ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2013—22 ianuarie 2013 inclusiv.”

14. De asemenea, Curtea reține că sunt criticate și prevederile art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010, prevederi potrivit cărora *„Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:*

3. Articolul 170 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 170. — (1) Pentru persoanele înscrise la pensie începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, la punctajul mediu anual determinat în condițiile art. 95 se aplică un indice de corecție calculat ca raport între 43,3% din câștigul salarial mediu brut realizat și valoarea unui punct de pensie în vigoare la data înscrierii la pensie, actualizată cu rata medie anuală a inflației pe anul 2011.

(2) Începând cu anul 2013, câștigul salarial mediu brut realizat, prevăzut la alin. (1), este cel definitiv, cunoscut în anul precedent celui în care se deschide dreptul la pensie pentru anul calendaristic anterior, comunicat de Institutul Național de Statistică.

(3) Indicele de corecție se aplică o singură dată, la înscrierea inițială la pensie.

(4) Punctajul mediu anual rezultat în urma aplicării indicelui de corecție reprezintă punctajul mediu anual realizat de asigurat, care se utilizează la determinarea cuantumului pensiei.”

15. Prin urmare, având în vedere cele mai sus menționate, criticile formulate de autorul excepției, precum și art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit căruia *„Dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta”*, Curtea constată că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate, asupra căruia instanța de contencios constituțional urmează a se pronunța, îl reprezintă prevederile art. IV alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și prevederile art. 170 alin. (2) din Legea nr. 263/2010.

16. În opinia autorului excepției aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) care consacră principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare, prin raportare la aceleași norme din Legea fundamentală, Curtea statuând că acestea sunt constituționale.

18. Astfel, prin Decizia nr. 463 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 704 din 25 septembrie 2014, la paragraful 25, Curtea a constatat că „prin art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013,

completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2013, s-a stabilit că, pentru persoanele ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2011—22 ianuarie 2013 inclusiv, indicele de corecție care se aplică punctajelor medii anuale este următorul: 1,12 în situația persoanelor ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2011—31 decembrie 2011 inclusiv; 1,17 în situația persoanelor ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2012—31 decembrie 2012 inclusiv; 1,17 în situația persoanelor ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2013—22 ianuarie 2013 inclusiv”.

19. La paragraful 26 și paragraful 27 din aceeași decizie, Curtea a arătat că „indicii de corecție prevăzuți la art. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 reprezintă rezultatul aplicării formulei de calcul prevăzute de art. 170 din Legea nr. 263/2010, cu luarea în calcul a câștigului salarial mediu brut realizat, specific fiecărui an avut în vedere: 2011, 2012 și 2013.” Prin urmare, Curtea a reținut că „dispozițiile art. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 1/2013, completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2013, nu reprezintă o modificare retroactivă a art. 170 din Legea nr. 263/2010, [...] ci rezultatul aplicării formulei de calcul prevăzute de textul din Legea nr. 263/2010, pentru ipoteza persoanelor ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2011—22 ianuarie 2013 inclusiv, cu luarea în calcul, în mod corespunzător, a câștigului salarial mediu brut realizat în anul precedent celui în care s-a deschis dreptul la pensie.”

20. În sensul celor mai sus menționate, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 556 din 15 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 903 din 12 decembrie 2014 (paragraful 15), precum și prin Decizia nr. 698 din 27 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 21 ianuarie 2015.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează aplicabilitatea și în prezenta cauză.

22. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dranca Iacoban Georgi în Dosarul nr. 5.507/86/2013 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și constată că prevederile art. IV alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și cele ale art. 170 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 658

din 15 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Florian Nițu

în Dosarul nr. 3.278/269/2013 al Tribunalului Călărași — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 107D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, doamna avocat Camelia Pătrașcu, din cadrul Baroului București, în calitate de apărător ales, cu delegație depusă la dosarul cauzei. Se constată lipsa părții Inspectoratul Județean de Poliție Călărași. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 108D/2015, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi de lege, excepție ridicată de același autor în Dosarul nr. 40.021/299/2013 al aceleiași instanțe.

4. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, același apărător ales, cu delegație depusă la dosar. Se constată

lipsa părții Inspectoratul Județean de Poliție Călărași. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării celor două dosare. Reprezentantul autorului excepției și cel al Ministerului Public sunt de acord cu propunerea de conexare. Deliberând, Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea Dosarului nr. 108D/2015 la Dosarul nr. 107D/2015, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia. Arată că faptele contravenționale reprezintă fapte penale în sensul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precizând că, deși se dă posibilitatea contravenientului de a contesta legalitatea procesului-verbal, aceasta se face abia în fața instanței de judecată, până atunci aplicarea sancțiunii afectând drepturile constituționale ale contravenientului, prevăzute de art. 21 și 25 din Legea fundamentală. Astfel, se aduce atingere dreptului la liberă circulație, întrucât dovada de circulație eliberată de agentul constatatator produce efecte începând cu a doua zi, iar libertatea de circulație în străinătate se face doar cu încuviințarea instanței, după obținerea certificatului de grefă și depunerea acestuia la poliție, adică la un moment mult ulterior, care poate fi chiar și după eliberarea permisului de conducere. Susține că se încalcă accesul liber la justiție, având în vedere că în fața instanței vor putea fi administrate probe în dovedirea nevinovăției, dar acest demers vine după aplicarea sancțiunii care restricționează libertatea de circulație. Conform art. 9 din Codul de procedură penală, în cursul procesului penal este garantat dreptul persoanei la libertate, orice măsură privativă de libertate dispunându-se în mod excepțional și doar în cazurile prevăzute de lege. Întrucât agentul constatatator aplică sancțiunea prin procesul-verbal, se încalcă și art. 1 alin. (5) din Constituție și art. 103 din Codul de procedură penală. În ce privește art. 1 alin. (5) din Constituție, arată că nu se respectă caracterul de lege organică al legii de aprobare a ordonanței, care a fost votată ca lege ordinară. Conform art. 103 din Codul de procedură penală, probele nu au valoare dinainte stabilită, iar vinovăția se stabilește dincolo de orice îndoială. Or, aplicarea instantanee a sancțiunii care îngreșește dreptul de liberă circulație în străinătate, dar și în țară, se face înainte de aprecierea de către instanță a probelor și stabilirea vinovăției dincolo de orice dubiu.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat conține norme de procedură cu caracter general și precizând că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că acestea nu contravin dispozițiilor din Legea fundamentală referitoare la dreptul de acces liber la justiție, dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil și dreptul la liberă circulație.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

8. Prin încheierile din 16 decembrie 2014, pronunțate în dosarele nr. 3.278/269/2013 și nr. 40.021/299/2013, **Tribunalul Călărași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție ridicată de Florian Nițu în cauze civile având ca obiect soluționarea apelurilor formulate de acesta împotriva sentințelor pronunțate de Judecătoria Oltenița cu privire la cererea sa de anulare a unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții la regimul circulației pe drumurile publice.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că sunt întrunite condițiile procedurale pentru a fi examinată de Curtea Constituțională și enumeră dispozițiile din Legea fundamentală pretins nesocotite, respectiv art. 1 alin. (5), art. 21 și art. 25, fără să argumenteze, însă, contrarietatea dintre acestea și prevederile art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

10. **Tribunalul Călărași — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege ce formează obiect al acesteia reglementează modul de aplicare a sancțiunilor contravenționale, stabilind reguli cu caracter general de aplicare a sancțiunii, prin procesul-verbal de constatare, dar și criterii de individualizare a sancțiunii contravenționale. Apreciază că textul de lege nu contravine art. 21 din Constituție, precizând că, în virtutea prevederilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, atât instanța de fond investită cu soluționarea plângerii împotriva procesului-verbal de contravenție, cât și cea de apel poate utiliza, în cadrul examenului de legalitate și temeinicie a sancțiunii contravenționale, criteriile de evaluare a gradului de pericol concret al faptei contravenționale, stabilite la art. 21 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, ceea ce dovedește, o dată în plus, netemeinicia excepției. Precizează că, în lipsa unei motivări adecvate a cererii, instanța apreciază ca neîntemeiată și invocarea neconstituționalității prin raportare la prevederile art. 21 din Legea fundamentală.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, care au următoarea redactare: „(1) În cazul în care prin actul normativ de stabilire și sancționare a contravențiilor nu se prevede altfel, agentul constatatator, prin procesul-verbal de constatare, aplică și sancțiunea.

(2) Dacă, potrivit actului normativ de stabilire și sancționare a contravenției, agentul constatatator nu are dreptul să aplice și sancțiunea, procesul-verbal de constatare se trimite de îndată organului sau persoanei competente să aplice sancțiunea. În acest caz sancțiunea se aplică prin rezoluție scrisă pe procesul-verbal.

(3) Sancțiunea se aplică în limitele prevăzute de actul normativ și trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul-verbal.”

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine următoarelor prevederi din Legea fundamentală: art. 1 alin. (5) care impune obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 21 care consacră dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 25 care garantează dreptul de liberă circulație.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, astfel cum a concluzionat în Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, din jurisprudența sa a rezultat că excepția de neconstituționalitate are o anumită

structură, fiind, în mod esențial, constituită din trei elemente: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat și motivarea de către autorul excepției a pretinsei contrarietăți existente între cele două texte. În cauza de față, Curtea observă că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în fața Tribunalului Călărași — Secția civilă, autorul acesteia rezumându-se, însă, la menționarea faptului că sunt întrunite condițiile procedurale pentru a fi examinată de Curtea Constituțională și la enumerarea dispozițiilor din Legea fundamentală pretins nesocotite, fără să argumenteze, însă, în vreun fel, discordanța dintre acestea și prevederile de lege deduse controlului de constituționalitate.

17. Or, prevederile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 impun obligativitatea motivării sesizărilor adresate Curții Constituționale. În situații similare, Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate, precizând că simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Curtea a arătat că, dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, s-ar substitui autorului acesteia în ce privește formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil, însă, în condițiile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 (a se vedea, în acest sens, de exemplu, Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011).

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Florian Nițu în dosarele nr. 3.278/269/2013 și nr. 40.021/299/2013 ale Tribunalului Călărași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Călărași — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 15 octombrie 2015.

PREȘEDINTE,

DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 660

din 15 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 8 alin. (1) și art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

18. Totodată, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, mai sus menționată, Curtea a observat că, dacă excepția de neconstituționalitate nu cuprinde motivarea ca element al său, iar din textul constituțional invocat nu se poate desluși în mod rezonabil vreo critică de neconstituționalitate, Curtea va respinge excepția ca inadmisibilă, fiind contrară art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, ipoteză ce corespunde situației din prezenta cauză.

19. Curtea constată că, în cauza de față, la termenul stabilit pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate, s-a prezentat reprezentantul autorului acesteia, care a susținut și motivat oral excepția, solicitând admiterea acesteia. Față de acest aspect, Curtea reține că, așa cum a statuat prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, cadrul procesual specific excepției de neconstituționalitate rezultă din încheierea de sesizare și din motivarea scrisă a autorului, iar aceasta din urmă nu poate fi completată în fața Curții Constituționale cu elemente noi, ce nu au fost puse în discuția părților în fața instanței de judecată. În consecință, motivarea ulterioară a excepției de neconstituționalitate nu poate fi avută în vedere de Curtea Constituțională, pentru exercitarea controlului de constituționalitate fiind necesară întrunirea tuturor condițiilor de admisibilitate prevăzute de lege, inclusiv cea referitoare la motivarea, potrivit legii, a excepției de neconstituționalitate.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 și 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Eugen Badea, prin Asociația Revoluționarilor din Decembrie 1989 Frăția Balconul Operei Timișoara din Timișoara, în Dosarul nr. 707/59/2013* al Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de

muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului nr. 120D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, personal, autorul excepției și asistat de apărător ales, domnul avocat Ilie Drăgulin, cu delegație depusă la dosarul cauzei. Se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia. Depune, de asemenea, și o cerere completatoare prin care critică și dispozițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și cele ale art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, precizând că acestea au strânsă legătură cu excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată Curtea Constituțională.

4. Cu privire la această cerere, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care apreciază că este inadmisibilă, întrucât, prin ridicarea unei excepții de neconstituționalitate direct în fața Curții Constituționale, s-ar încălca prevederile art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

5. Deliberând, Curtea respinge, ca inadmisibilă, cererea de invocare a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 și art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, având în vedere că, potrivit art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepțiile de neconstituționalitate pot fi ridicate exclusiv în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial, care se vor pronunța asupra acestora prin încheiere motivată, care trebuie să cuprindă punctele de vedere ale părților și opinia instanței asupra excepției, conform art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992. Ca atare, invocarea unei asemenea excepții direct în fața Curții ar echivala cu o acțiune directă, nepermisă în condițiile dispozițiilor constituționale și legale menționate.

6. În continuare, pe fondul excepției, apărătorul autorului acesteia arată, în esență, că neconstituționalitatea textelor de lege criticate provine din greșitul algoritm de calcul al indemnizațiilor și din neacordarea acestora. Precizează că se încalcă art. 16 din Constituție, întrucât statul trebuie să asigure tuturor cetățenilor drepturi egale, or, revoluționarii sunt discriminați prin comparație cu „revoltații de la Brașov”, care au fost incluși în Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, și care beneficiază în continuare de indemnizație. Menționează că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a apreciat că statul nu poate suspenda *sine die* plata unor drepturi. Or, suspendarea plății indemnizațiilor tinde să devină permanentă, deși e instituită prin norme cu aplicare limitată în timp.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

8. Prin Decizia civilă nr. 1.136 din 3 decembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 707/59/2013*, **Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar,**

excepție ridicată de Eugen Badea, prin Asociația Revoluționarilor din Decembrie 1989 „Frăția — Balconul Operei” Timișoara, în cadrul soluționării unei cauze privind calculul indemnizației lunare reparatorii convenite potrivit Legii nr. 341/2004.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât, în timp ce absolut toate categoriile prevăzute de Legea nr. 118/2010 au beneficiat în mod real de restabilirea drepturilor salariale și de asigurări sociale față de nivelul lor avut anterior diminuării cu 25% și, respectiv, 15%, destinatarii Legii nr. 341/2004 au beneficiat doar în mod formal de acestea, deoarece, prin neluarea în considerare a algoritmului de calcul prevăzut de art. 4 și art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 341/2004, diminuarea cu 15% a drepturilor acestora la indemnizație reparatorie a persistat și persistă. Totodată, în timp ce pentru toate categoriile sociale plătite din bugetul asigurărilor sociale de stat este utilizat pentru calculul drepturilor, inclusiv al pensiilor, indicatorul „câștigul salarial mediu brut” în locul „salariului mediu brut pe economie utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat”, în cazul revoluționarilor este menținut, pentru calculul indemnizației, ultimul salariu mediu cunoscut, respectiv cel al lunii octombrie 2010.

10. În ceea ce privește art. 18 din Legea nr. 283/2011 susține că operează o discriminare atât față de celelalte categorii de beneficiari ai Legii nr. 341/2004, răniți, reținuți, urmași, dar în mod deosebit față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987, asimilate luptătorilor remarcați, iar în timp ce asupra unora operează neacordarea indemnizației reparatorii, în speță pentru luptătorii remarcați, în cazul celeilalte categorii indemnizația este încă în plată.

11. Mai arată că diminuarea și neacordarea indemnizației reparatorii au determinat creșterea procentului mediu al deceselor beneficiarilor, din cauza lipsurilor materiale și a medicamentelor sau a stresului psihic datorat imposibilității plății împrumuturilor contractate la bănci în baza indemnizațiilor, pentru majoritatea beneficiarilor reprezentând singura sursă de venit. Pentru aceste motive consideră că este încălcat și art. 22 alin. (1) din Constituție care garantează dreptul la viață, la integritate fizică și psihică a persoanei.

12. Susține că este încălcat și art. 47 alin. (2) din Legea fundamentală, care prevede că cetățenii au dreptul la măsuri de asistență socială, potrivit legii, de vreme ce statul diminuează, nu acordă, suspendă, fără o justificare reală, indemnizațiile prevăzute printr-o lege specială. Arată că, după ce a operat diminuarea cu 15% a indemnizațiilor, prin acte normative ce instituie norme temporare, revenirea la situația anterioară se face prin alte norme de drept temporare, care, în realitate, mențin diminuarea, cu evidenta încălcare a normei de drept speciale prin care au fost acordate indemnizațiile reparatorii.

13. Susține că se nescotesc și dispozițiile art. 53 din Constituție, întrucât diminuarea și neacordarea indemnizațiilor compensatorii nu se încadrează în cazurile ce justifică restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți și nici nu reprezintă o măsură proporțională cu situația care a determinat-o, nu are nici o justificare adecvată, în condițiile în care pentru toate categoriile pentru care a operat diminuarea aceasta a încetat, dar pentru revoluționari ea produce în continuare efecte juridice ca urmare a promovării unor norme juridice temporare care au același efect în planul realității, adică diminuarea cu 15% a indemnizațiilor reparatorii aflate în plată. Mai arată că, prin nerespectarea algoritmului de calcul al indemnizației reparatorii prevăzute de art. 4 și art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 341/2004, au fost încălcate și prevederile art. 4, 6, 8, 13, 16 și 17 din Legea nr. 24/2000, iar normele de drept temporare promovate cu această încălcare afectează validitatea actului juridic.

14. **Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale** arată că instanța constituțională s-a mai pronunțat asupra textelor de lege criticate în cauza de față,

constatând conformitatea acestora cu dispozițiile din Legea fundamentală invocate.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile orale, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit actului de sesizare, prevederile art. 8 și art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011. În realitate, ținând cont de normele de tehnică legislativă, Curtea reține că obiect al excepției îl constituie art. II art. 8 alin. (1) și art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, care au următorul conținut:

„Art. II. — Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează: (...)

Art. 8. — (1) În anul 2012, cuantumul drepturilor prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a), b) și d), alin. (4), art. 13 lit. b) și c) și la art. 14 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2011. (...)

Art. 18. — În anul 2012, indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă.”

19. Autorul excepției are în vedere, de fapt, numai prevederile art. 14 lit. d) din Legea nr. 118/2010, potrivit căruia indemnizațiile prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, text care prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 a fost modificat în sensul că, începând cu luna iunie 2012, cuantumul drepturilor prevăzute la art. 14 se majorează cu 2,3% față de cuantumul aflat în plată în luna mai 2012, fără a depăși nivelul în vigoare în luna iunie 2010.

20. În opinia autorului excepției, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 16 alin. (1) care instituie principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, art. 22 alin. (1) potrivit cărora dreptul la viață, precum și dreptul la integritate fizică și psihică ale persoanei sunt garantate, art. 47 alin. (2) teza a doua, care stabilește că cetățenii au dreptul și la măsuri de asistență

socială, potrivit legii, și art. 53 care conține condițiile în care este permisă restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra constituționalității aceluiași prevederi legale, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și cu o motivare identică celei formulate în prezenta cauză, prin Decizia nr. 482 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 20 noiembrie 2014, precum și prin Decizia nr. 508 din 30 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 14 august 2015. Cu acele prilejuri, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, reținând că persoanele care au obținut titlul de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite cu prilejul Revoluției Române din Decembrie 1989 beneficiau de indemnizațiile prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 numai dacă aveau un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 47 din Constituție, Curtea a constatat că prevederile de lege criticate nu pot fi privite ca aducând atingere dreptului constituțional la un nivel de trai decent, ci, mai degrabă, ca instituind un set de măsuri de adaptare la condițiile economico-sociale existente. În acest context, Curtea a reținut că legiuitorul este chemat să instituie un ansamblu de măsuri prin care statul să asigure protejarea și îmbunătățirea calității vieții cetățenilor atât prin reglementarea unor drepturi fundamentale, precum dreptul la securitate socială, dreptul la muncă — condiție principală pentru un trai decent —, dreptul la o salarizare echitabilă, dreptul la protecția sănătății și altele asemenea, dar și prin drepturi care nu au o consacrare constituțională și care tind către același obiectiv. Caracteristic tuturor acestor drepturi ale cetățenilor și obligațiilor corelative ale statului de a crea condițiile necesare pentru creșterea calității vieții este faptul că, în măsura în care nu sunt nominalizate expres de Constituție, legiuitorul este liber să aleagă măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional.

22. În ceea ce privește prevederile actului normativ criticat vizând limitarea ori chiar neacordarea în anul 2012 a unor drepturi ce nu sunt consacrate la nivel constituțional, neavând în consecință un caracter fundamental, Curtea a reținut că dispozițiile art. 53 din Constituție nu sunt incidente, acestea având în vedere doar restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale. Totodată, Curtea a constatat că, deși temeiul moral al acordării acestor beneficii, izvorât din sentimentul de recunoștință pentru cei care, prin jertfa și contribuția proprie, au condus la căderea regimului comunist și la instaurarea democrației, este incontestabil, acesta nu constituie totuși, potrivit Constituției, o obligație de reglementare a statului în acest sens, neputându-se vorbi astfel de existența unui drept fundamental la obținerea unor indemnizații în virtutea calității de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite în cadrul Revoluției Române din Decembrie 1989.

23. Cu privire la dispozițiile art. II art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, introduse prin Legea nr. 283/2011, prin Decizia nr. 482 din 23 septembrie 2014, mai sus citată, Curtea a reținut că motivarea excepției, care este identică celei formulate și în prezenta cauză, se referă la indemnizația prevăzută de art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 341/2004, în forma anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 969 din 30 decembrie 2014, și anume la indemnizația lunară acordată la pensia pentru limită de vârstă, echivalentă cu un coeficient de 0,6 calculat conform prevederilor art. 4 alin. (2) din aceeași lege, indemnizație care se acordă pe lângă indemnizația reparatorie lunară prevăzută de art. 4 alin. (4) — a cărei plată este suspendată.

24. Curtea a reținut că textul de lege criticat — art. II art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, introdus prin Legea nr. 283/2011 — stabilește că, în anul 2012, aceste indemnizații se mențin la același nivel cu cel din luna decembrie 2011, autorul excepției fiind nemulțumit de modul de calcul al acestora, și anume de raportarea la indemnizația aflată în plată în decembrie 2011, iar nu la câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, așa cum prevede Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2011 privind utilizarea indicatorului de referință „câștigul salarial mediu brut” în actele normative din domeniul muncii și protecției sociale. În această materie, Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat Decizia nr. 22 din 18 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 16 decembrie 2013, prin care a admis recursurile în interesul legii declarate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de Avocatul Poporului și a stabilit, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 4 alin. (4) și art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 285/2010, că indemnizațiile lunare reparatorii și indemnizațiile lunare prevăzute de Legea nr. 341/2004 se calculează, în anul 2011, prin aplicarea coeficientului de 15% asupra cuantumului indemnizației aflat în plată în luna octombrie 2010. Curtea a mai reținut faptul că, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014, prevederile art. 5 din Legea nr. 341/2004 au fost

modificate, lit. m) de la alin. (1) devenind lit. o), noua soluție legislativă constând în luarea în considerare a câștigului salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata. De asemenea, Curtea Constituțională nu a putut reține nici critica privind pretinsa discriminare între beneficiarii Legii nr. 341/2004 și „celelalte categorii sociale, plătite din bugetul asigurărilor sociale de stat”, întrucât aceștia nu se află în situații juridice similare. În consecință, Curtea Constituțională a statuat că aceste indemnizații au un caracter reparatoriu, iar legiuitorul are deplina competență de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestora, în temeiul art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală. În acest sens este și Decizia nr. 193 din 2 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 10 iulie 2013.

25. Totodată, Curtea mai reține că prevederile art. 22 alin. (1) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică din Constituție nu au incidență în cauza de față, întrucât conținutul normativ al dispozițiilor criticate nu se referă la protecția și apărarea acestor valori constituționale.

26. Întrucât în cauza de față sunt formulate critici similare celor analizate de Curtea Constituțională prin deciziile menționate și având în vedere că nu au intervenit elemente noi care să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, își mențin valabilitatea cele statuate prin deciziile amintite.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Eugen Badea, prin Asociația Revoluționarilor din Decembrie 1989 Frăția Balconul Operei Timișoara din Timișoara, în Dosarul nr. 707/59/2013* al Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. II art. 8 alin. (1) și art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 octombrie 2015.

PREȘEDINTE,

DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 670

din 20 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 și 78 din Legea educației naționale nr. 1/2011

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 și 78 din Legea educației naționale nr. 1/2011, excepție ridicată de Arus Zsolt Istvan în Dosarul nr. 2.448/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 116D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției și se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosar, atât autorul excepției, cât și părțile Parlamentul României — Senat și Ministerul Educației Naționale au depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției, care, în primul rând, dorește să precizeze că obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 74 alin. (4) și (5) și art. 77 alin. (4) din Legea nr. 1/2011. În ce privește excepția de neconstituționalitate, susține că este întemeiată, deoarece termenul de bacalaureat trebuie să însemne același lucru pentru toți cetățenii României, indiferent de limba în care studiază. Așa fiind, apreciază că este afectat principiul egalității în fața legii, deoarece unii cetățeni sunt obligați să susțină opt examene, în timp ce alții vor susține numai șase. Depune o cerere de completare a concluziilor scrise existente la dosar.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece principiul egalității nu înseamnă uniformitate și dacă unor situații egale trebuie să le corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul nu poate să fie decât diferit. Persoanele aparținând minorităților naționale au dreptul să studieze în limba maternă la toate nivelurile și la toate formele de învățământ, în condițiile legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Sentința civilă nr. 3.192 din 24 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.448/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 și 78 din Legea educației naționale nr. 1/2011**, excepție ridicată de Arus Zsolt Istvan într-o cauză având ca obiect „anulare act administrativ”.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece elevii care au urmat studiile liceale într-o limbă a minorităților naționale vor susține în cadrul examenului de bacalaureat, în același interval de timp, mai multe probe decât elevii care au urmat studiile liceale în limba română. O astfel de diferență de tratament reprezintă o discriminare în sensul art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, având în vedere că se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.

8. Prin urmare, un bacalaureat corect și nediscriminatoriu trebuie să conțină probe de limba maternă, plus un număr identic de alte probe (în funcție de profilul liceului absolvit) pentru fiecare absolvent.

9. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

11. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 74 alin. (4) și (5) și art. 77 alin. (4) din Legea educației naționale nr. 1/2011 sunt constituționale.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, prevederile art. 77 și art. 78 din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011. Deși în actul de sesizare se face vorbire inițial de excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 74 alin. (4) și (5) și art. 77 alin. (4) din Legea nr. 1/2011 ridicată la data de 8 aprilie 2014, instanța de judecată de drept comun, în susținerea dispozitivului redactat, a făcut trimitere la cererea precizatoare cu privire la obiectul excepției depusă la dosar la o dată ulterioară, respectiv 5 mai 2014, prin care autorul excepției a precizat *in terminis* că invocă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 77 și art. 78 din Legea nr. 1/2011, asupra cărora urmează a se pronunța și Curtea Constituțională. Dispozițiile legale criticate au următorul conținut:

— Art. 77:

„(1) Absolvenții învățământului liceal primesc diploma de absolvire și foaia matricolă, parte a portofoliului educațional, care atestă finalizarea studiilor liceale și care conferă dreptul de acces, în condițiile legii, în învățământul postliceal, precum și dreptul de susținere a examenului de bacalaureat.

(2) Elevii care au promovat clasa a XII-a/a XIII-a vor susține examenul național de bacalaureat.

(3) Absolvenții învățământului liceal care susțin și promovează examenul național de bacalaureat dobândesc și diplomă de bacalaureat, care le dă dreptul de acces în învățământul superior, în condițiile legii.

(4) Examenul național de bacalaureat constă în susținerea următoarelor probe:

— proba A de evaluare a competențelor lingvistice de comunicare orală în limba română;

— proba B de evaluare a competențelor lingvistice de comunicare orală în limba maternă, pentru elevii care au urmat studiile liceale într-o limbă a minorităților naționale;

— proba C de evaluare a competenței lingvistice la două limbi de circulație internațională studiate pe parcursul învățământului liceal. Rezultatul evaluării se exprimă prin nivelul de competență corespunzător Cadrului european comun de referință pentru limbi. Elevii care promovează, pe parcursul învățământului preuniversitar, examene cu recunoaștere internațională pentru certificarea competențelor lingvistice în limbi străine au dreptul la recunoașterea și echivalarea rezultatelor obținute la aceste examene, la cerere și conform unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului;

— proba D de evaluare a competențelor digitale. Rezultatul evaluării se exprimă prin nivelul de competență, în raport cu standardele europene recunoscute în domeniu. Elevii care promovează, pe parcursul învățământului preuniversitar, examene cu recunoaștere europeană pentru certificarea competențelor digitale au dreptul la recunoașterea și la echivalarea rezultatelor obținute la aceste examene, la cerere și conform unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului;

— proba E scrisă de evaluare a competențelor formate pe durata învățământului liceal, după cum urmează:

a) probă scrisă la *Limba și literatura română* — probă comună pentru elevii de la toate filierele, profilurile și specializările;

b) probă scrisă la *Limba și literatura maternă* — probă comună pentru elevii de la toate filierele, profilurile și specializările, care au urmat studiile liceale într-o limbă a minorităților naționale;

c) două probe scrise, diferențiate după cum urmează:

1. pentru profilul real din filiera teoretică:

(i) matematică;

(ii) probă transdisciplinară din științe: fizică, chimie, biologie;

2. pentru profilul umanist din filiera teoretică:

(i) o limbă de circulație internațională;

(ii) probă transdisciplinară din geografie, istorie, științe socioumane;

3. pentru filiera tehnologică:

(i) probă scrisă disciplinară specifică profilului;

(ii) probă transdisciplinară specifică domeniului de pregătire;

4. pentru filiera vocațională:

(i) probă practică sau scrisă, după caz, specifică profilului ori specializării;

(ii) probă transdisciplinară specifică profilului sau specializării.

(5) Conținuturile programelor de examen sunt stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și se dau publicității elevilor la începutul primei clase de liceu, în condițiile legii. Calendarul, metodologia, precum și modul de organizare și desfășurare a examenului de bacalaureat se stabilesc de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și se dau publicității, pentru fiecare generație, la începutul ultimei clase de liceu.

(6) Pentru anumite filiere, profiluri, specializări sau calificări, stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, absolvenții învățământului liceal pot susține un examen de certificare a calificării, separat de examenul de bacalaureat. Conținutul, calendarul și modul de organizare ale examenului de certificare a calificării se stabilesc de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și se dau publicității, pentru fiecare generație, cel mai târziu la începutul ultimei clase de liceu.

(7) Absolvenții învățământului liceal care susțin și promovează examenul de certificare a calificării primesc certificat de calificare corespunzător nivelului stabilit prin Cadrul național al calificărilor și suplimentul descriptiv al certificatului în format Europass.

(8) Eliberarea certificatului de calificare nu este condiționată de promovarea examenului de bacalaureat.”;

— Art. 78:

„(1) Examenul național de bacalaureat se consideră promovat de către absolvenții învățământului secundar superior, liceal, care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) au susținut probele A, B, C și D prevăzute la art. 77 alin. (4);

b) au susținut probele scrise E prevăzute la art. 77 alin. (4) și au obținut cel puțin nota 5 la fiecare dintre acestea;

c) au obținut media aritmetică, calculată cu două zecimale exacte, a notelor obținute la probele scrise E prevăzute la art. 77 alin. (4) cel puțin egală cu 6.

(2) În urma promovării examenului național de bacalaureat, absolventului i se eliberează diploma de bacalaureat.

(3) Absolvenților de liceu care au susținut evaluările A, B, C și D prevăzute la art. 77 alin. (4) li se eliberează certificate care atestă nivelul de competență lingvistică, respectiv nivelul de competență digitală. Eliberarea acestor certificate nu este condiționată de promovarea probelor scrise E prevăzute la art. 77 alin. (4).

(4) În cazul nepromovării examenului național de bacalaureat, pot fi recunoscute în sesiunile următoare, la cerere, rezultatele la evaluările A, B, C și D susținute conform prevederilor art. 77 alin. (4), respectiv rezultatele la probele

scrise E prevăzute la art. 77 alin. (4) care au fost promovate cu cel puțin nota 5.

(5) În decursul unui an școlar se organizează două sesiuni ale examenului național de bacalaureat.

(5¹) Prin excepție de la prevederile alin. (5), în cazuri temeinic justificate, se poate organiza o sesiune de bacalaureat specială, aprobată prin ordin al ministrului educației naționale.

(6) Candidații proveniți din învățământul preuniversitar pot susține examenul național de bacalaureat și examenul de certificare a calificării, fără taxă, de cel mult două ori. Prezentările ulterioare la aceste examene sunt condiționate de achitarea unor taxe stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(7) Evaluările A, B, C și D prevăzute la art. 77 alin. (4) se organizează și se desfășoară la nivelul unității de învățământ, în timpul anului școlar, pe parcursul semestrului al II-lea, în fața unei comisii prezidate de directorul unității de învățământ și numite prin decizie a inspectorului școlar general, în condițiile stabilite prin metodologie specifică.

(8) Probele scrise E la examenul național de bacalaureat, prevăzute la art. 77 alin. (4), se susțin după încheierea cursurilor, în fața unei comisii stabilite de inspectoratul școlar.

(9) Comisia prevăzută la alin. (8) este condusă de un președinte, numit prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului dintre cadrele didactice universitare de predare, având titlul științific de doctor, sau de un cadru didactic din învățământul liceal, având gradul didactic I și performanțe profesionale deosebite, dintr-o unitate de învățământ situată în alt județ decât cel în care se află unitatea de învățământ din care provin elevii care susțin probele scrise ale examenului național de bacalaureat.

(10) Comisia prevăzută la alin. (8) este alcătuită exclusiv din profesori de la alte unități de învățământ decât cele din care provin elevii care susțin probele scrise ale examenului național de bacalaureat.

(11) Rezultatele examenului național de bacalaureat se fac publice prin afișare.

(12) În situația în care absolvenții studiilor liceale nu au susținut/nu au promovat examenul național de bacalaureat, aceștia pot beneficia de cursuri de pregătire pentru examenul de bacalaureat, organizate la nivelul unităților de învățământ liceal, precum și la nivelul instituțiilor de învățământ superior acreditate. Fiecare absolvent poate beneficia o singură dată de finanțare pentru a participa la cursurile de pregătire pentru examenul de bacalaureat. Cursurile de pregătire în vederea promovării examenului național de bacalaureat, aprobate de Ministerul Educației Naționale, se desfășoară potrivit unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educației naționale.”

15. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 referitor la *Egalitatea în drepturi*.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate dispun cu privire la susținerea și promovarea examenului național de bacalaureat în vederea obținerii dreptului de acces în învățământul superior, în condițiile legii. Autorul excepției a criticat aceste prevederi deoarece structura și caracteristica acestui examen, fără a avea o justificare obiectivă și rezonabilă, instituie o discriminare între elevii care au urmat studiile liceale într-o limbă a minorităților naționale și elevii care au urmat aceleași studii în limba română. Astfel, primii, spre deosebire de cei ulterior menționați, vor susține în plus o probă de evaluare a competențelor lingvistice în limba maternă (în speță fiind vorba de limba maghiară). Se mai arată că, pentru a se elimina această discriminare, soluția constituțională ar fi un bacalaureat cu o probă obligatorie de limbă, cea maternă, și o probă diferențiată în funcție de filieră, profil și specializare.

17. Cu privire la aceste susțineri, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 32 alin. (3) din Constituție, persoanelor aparținând minorităților naționale le este garantat dreptul de a

învăța în limba lor maternă și de a putea fi instruite în această limbă; modalitățile de exercitare a acestor drepturi se stabilesc prin lege. Or, Legea nr. 1/2011 nu face altceva decât să dea expresie exigenței constituționale mai sus enunțate, motiv pentru care „În cadrul învățământului preuniversitar cu predare în limbile minorităților naționale, toate disciplinele se studiază în limba maternă, cu excepția disciplinei Limba și literatura română” (a se vedea art. 46 din lege).

18. Deși dreptul persoanelor aparținând minorităților naționale de a-și menține propria identitate poate fi realizat dacă acestea dobândesc o bună cunoaștere a limbii lor materne în timpul procesului educațional, ele au totuși responsabilitatea de a se integra în societatea națională largă prin intermediul însușirii limbii statului ai cărui cetățeni sunt.

19. Nu se poate susține că dispozițiile legale criticate instituie o discriminare, deoarece dreptul persoanelor aparținând unei minorități de a-și păstra identitatea colectivă prin limba maternă este corelativ cu răspunderea de a se integra și de a participa la viața plenară a societății în care este recunoscută minoritatea respectivă. Or, o astfel de integrare presupune nu numai o cunoaștere temeinică a societății respective, ci și însușirea limbii oficiale de stat, care, potrivit art. 13 din Constituție, este limba română. Prin urmare, nu poate fi primită critica potrivit căreia nu există o justificare, obiectivă și rezonabilă care impune elevilor aparținând minorităților naționale să susțină în cadrul examenului de bacalaureat proba la limba și literatura română.

20. Totodată, prin Decizia nr. 2 din 4 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 23 februarie 2011, paragraful 50, Curtea Constituțională a statuat că existența unor „programe școlare speciale pentru învățarea limbii române, care se adresează membrilor unei minorități naționale, are semnificația luării în considerare a situației lor specifice, respectiv a faptului că aceste persoane au o altă limbă maternă decât limba română. Așadar, situația diferită a membrilor minorităților naționale în mod evident reclamă și un tratament juridic diferit pentru a se asigura o egalitate efectivă și accesul la o educație de calitate pentru toate persoanele. Prin urmare, legiuitorul trebuie să țină cont de acest lucru și să adapteze cerințele de învățare a limbii și literaturii române în funcție de situația concretă a persoanelor aparținând minorităților naționale. Nu în ultimul rând, instituțiilor statului român le revine obligația să asigure un număr optim de ore necesar pentru studiul adecvat al limbii și literaturii române”.

21. Distinct de acestea, Curtea mai constată că unul din principiile care guvernează învățământul preuniversitar și

superior, precum și învățarea pe tot parcursul vieții din România, prevăzut de art. 3 lit. i) din Legea nr. 1/2011, este „principiul recunoașterii și garantării drepturilor aparținând minorităților naționale, dreptul la păstrarea, la dezvoltarea și la exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase”. De aceea, acestea au dreptul să studieze și să se instruiască în limba maternă, la toate nivelurile, tipurile și formele de învățământ preuniversitar, în condițiile legii, iar critica potrivit căreia dispozițiile contestate sunt discriminatorii nu poate fi primită, întrucât ele nu diminuează egalitatea șanselor, ci, dimpotrivă, instituie măsuri suplimentare de egalizare a lor, dându-se posibilitatea unei părți a cetățenilor aceleiași țări să folosească, **în funcție de libera lor voință**, și altă limbă decât cea oficială. Prin urmare, cetățenii aparținând minorităților naționale **pot alege** să urmeze cursurile unei unități de învățământ cu predare în limba română sau ale unei unități de învățământ cu predare în limba maternă. În situația în care elevul urmează o școală cu predare în limba română, el poate opta să studieze limba și literatura maternă, dându-se astfel eficiență prevederilor constituționale ale art. 32 alin. (3). În acest caz elevul nu este obligat de prevederile legale să susțină la examenul de bacalaureat probele de Limbă și literatură maternă.

22. Ca urmare, opțiunea pentru un anumit tip de educație are consecințe directe în modalitatea de evaluare la examenele finale, iar acest lucru este valabil pentru toți elevii din sistemul de educație românesc. De exemplu, dacă elevul alege să urmeze studiile liceale la profilul real, el va trebui să susțină în cadrul examenului de bacalaureat disciplina matematică, pe când dacă alege să urmeze studiile liceale la profilul umanist, nu va mai susține matematica la examenul de bacalaureat, fiind obligat, în schimb, să susțină proba la istorie. *Mutatis mutandis*, organizarea examenului de bacalaureat pentru elevii care au urmat studiile liceale într-o limbă a minorităților naționale presupune evaluarea cunoștințelor dobândite la disciplina limba și literatura română, fără ca această împrejurare să constituie o discriminare în raport cu elevii a căror limbă maternă este limba română.

23. În sfârșit, în ce privește critica referitoare la susținerea, în același interval de timp, a examenului de bacalaureat pentru toți elevii, indiferent dacă aceștia aparțin sau nu minorităților naționale, Curtea constată că aceasta nu reprezintă o problemă de constituționalitate, legiuitorul având deplina libertate de a reglementa prin lege perioada în interiorul căreia poate fi susținut un astfel de examen.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Arus Zsolt Istvan în Dosarul nr. 2.448/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 77 și art. 78 din Legea educației naționale nr. 1/2011 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea Regulamentului privind eliberarea, pentru profesiile de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România, a adeverinței de conformitate a studiilor cu prevederile Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale și/sau a adeverinței privind exercitarea efectivă și legală a profesiilor de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 175/2014

Văzând Referatul de aprobare nr. 2.498 din 30 iulie 2015, elaborat de către Direcția juridică și resurse umane/Direcția generală afaceri interne și administrație din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, având în vedere prevederile Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale,

ținând cont de prevederile Legii nr. 157/2005 pentru ratificarea Tratatului dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005,

în baza art. 1, 3 și 36 din Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale lit. A pct. 28 și lit. B pct. 40 din anexa nr. 3 la lege,

în temeiul art. 6⁶ din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în baza art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul privind eliberarea, pentru profesiile de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România, a adeverinței de conformitate a studiilor cu prevederile Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale și/sau a adeverinței privind exercitarea efectivă și legală a profesiilor de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 175/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 816 din 10 noiembrie 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatele (2) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Comisia de examinare are în componență 3 membri titulari și un secretar titular, funcționari publici definitivi numiți în funcția publică pe perioadă nedeterminată.

.....
 (6) Cel puțin unul dintre membrii comisiei de examinare are studii juridice sau administrative.”

2. La articolul 4, alineatele (1), (2) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) În termen de 30 de zile de la data înregistrării dosarului, comisia de examinare verifică existența tuturor documentelor prevăzute la art. 2 și înștiințează solicitantul despre eventualele documente necesare pentru completarea dosarului.

(2) Dacă în termen de 15 zile de la transmiterea înștiințării în conformitate cu alin. (1) nu se realizează completarea dosarului, comisia de examinare propune, motivat, respingerea cererii de eliberare a adeverinței de conformitate a studiilor cu prevederile Directivei 2005/36/CE și/sau a adeverinței privind exercitarea

efectivă și legală a profesiilor de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România, printr-o notă pe care o înaintează, spre aprobare, președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

.....
 (5) Termenul de eliberare a adeverinței de conformitate a studiilor cu prevederile Directivei 2005/36/CE și/sau a adeverinței privind exercitarea efectivă și legală a profesiilor de asistent veterinar și tehnician veterinar reglementate în România, respectiv termenul de comunicare a respingerii cererii este de 60 de zile de la data înregistrării dosarului.”

3. La articolul 4, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) În vederea fundamentării propunerilor formulate potrivit alin. (3) și (4), comisia de examinare poate solicita punctul de vedere al altor autorități sau instituții publice competente, cu înștiințarea prealabilă a solicitantului și cu respectarea termenului prevăzut la alin. (5).”

4. La articolul 6, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Comisia de soluționare a contestațiilor are în componență 3 membri titulari și un secretar titular, funcționari publici definitivi numiți în funcția publică pe perioadă nedeterminată.”

5. După articolul 6 se introduc două noi articole, articolele 6¹ și 6², cu următorul cuprins:

„Art. 6¹. — Comisia de soluționare a contestațiilor are următoarele atribuții:

a) soluționează contestațiile în termen de 20 de zile de la data depunerii acestora;

b) prezintă modul de soluționare a contestațiilor printr-o notă, pe care o înaintează, spre aprobare, președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor;

c) ulterior aprobării de către președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, comunică modul de soluționare a contestațiilor comisiei de examinare.

Art. 6². — Răspunsul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor cu privire la soluționarea contestațiilor se comunică, motivat, în termen de 30 de zile de la data depunerii acestora.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Dumitru Băiculescu

București, 2 noiembrie 2015.

Nr. 148.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

DECIZIE

pentru modificarea și completarea unor reglementări în scopul transmiterii de documente, date sau informații de către furnizorii de servicii poștale prin mijloace electronice, precum și pentru utilizarea acestor mijloace electronice în alte situații

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (2) pct. 31, ale art. 11 alin. (1) și (7), respectiv ale art. 12 alin. (1), (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 50 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 187/2013,

președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații emite prezenta decizie.

Art. I. — Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 336/2013 privind mijloacele și modalitatea de transmitere a unor documente, date sau informații către Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații și privind modificarea Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Comunicații nr. 77/2009 privind obligațiile de informare a utilizatorilor finali de către furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 21 mai 2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul deciziei se modifică și va avea următorul cuprins:

„DECIZIE

privind mijloacele și modalitatea de transmitere de către furnizori a unor documente, date sau informații către Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații”

2. La articolul 1, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Prezenta decizie stabilește mijloacele și modalitatea prin care furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului, respectiv furnizorii de servicii poștale, denumiți în continuare *furnizorii*, transmit Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare *ANCOM*, anumite documente, date sau informații solicitate de către aceasta în exercitarea atribuțiilor legale ori

care trebuie raportate acesteia, în mod periodic, în conformitate cu dispozițiile legislației primare sau secundare din domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale.

(3) Se transmit, în conformitate cu dispozițiile prezentei decizii, documentele, datele sau informațiile solicitate de ANCOM în temeiul art. 120 alin. (1), (2) ori (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, respectiv în temeiul art. 50 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 187/2013, dacă în cuprinsul solicitării nu a fost indicată expres o altă modalitate sau alte mijloace de transmitere.”

3. La articolul 1 alineatul (2), după litera j) se introduc două noi litere, literele k) și l), cu următorul cuprins:

„k) informațiile care trebuie raportate, periodic, potrivit prevederilor legale în vigoare privind raportarea unor date statistice de către furnizorii de servicii poștale;

l) documentația necesară în vederea eliberării avizului prevăzut la art. 10 alin. (2) pct. 31 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare.”

4. La articolul 5, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) ANCOM ia toate măsurile necesare pentru a transmite furnizorilor parola unică prevăzută la alin. (2), în termen de cel

mult 10 zile lucrătoare de la data dobândirii inițiale a dreptului de a furniza orice tip de rețea publică de comunicații electronice, de serviciu de comunicații electronice destinat publicului sau de serviciu poștal.”

5. La articolul 6, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (8), cu următorul cuprins:

„(8) Reprezentantul legal al furnizorului are obligația de a actualiza adresele de poștă electronică indicate potrivit prevederilor alin. (1) oricând survine o modificare a acestora.”

6. La articolul 17 alineatul (2), după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

„c) începând cu 1 ianuarie 2016, transmiterea datelor sau informațiilor prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. k) și l).”

7. La articolul 17, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (2) lit. c), ANCOM poate stabili ca furnizorii de servicii poștale care au justificat motive temeinice să transmită informațiile prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. k) pentru care obligația de raportare expiră la data de 15 martie 2016, în alte condiții decât cele cuprinse în prezenta decizie.”

8. La anexă, partea finală se modifică și va avea următorul cuprins:

„Declar pe propria răspundere, cunoscând prevederile art. 326 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, privind infracțiunea de fals în declarații, că am calitatea de reprezentant legal al furnizorului

și că datele înscrise în cuprinsul prezentei cereri sunt corecte și complete.

Semnătura reprezentantului legal al furnizorului

.....”
Art. II. — Articolul 4 la Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 127/2009 privind raportarea unor date statistice de către furnizorii de servicii poștale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 11 martie 2009, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

„Art. 4. — Începând cu 1 ianuarie 2016 transmiterea documentelor care conțin valorile aferente indicatorilor prevăzuți la art. 2 se realizează prin intermediul unei aplicații informatice disponibile pe pagina de internet a ANCOM, sub forma înscrisului în formă electronică, căruia i s-a încorporat, atașat ori i s-a asociat logic o semnătură electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat nesuspendat sau nerevocat la data transmiterii și generată cu ajutorul unui dispozitiv securizat de creare a semnăturii electronice, în condițiile stabilite prin decizie a președintelui ANCOM.”

Art. III. — În termen de 10 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei decizii, Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații ia toate măsurile necesare pentru a transmite fiecărui furnizor de servicii poștale parola unică pentru accesarea aplicației prevăzute la art. 5 alin. (1) din Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 336/2013.

Art. IV. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 5 zile de la data publicării.

p. Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,
Cristin Nicolae Popa

București, 23 noiembrie 2015.
 Nr. 1.079.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

